

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 20 października 2015 r.

Poz. 3664

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN-4131.278.2015 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 16 października 2015 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1515) stwierdzam nieważność uchwały nr VIII/54/2015 Rady Gminy Kruklanki z dnia 10 września 2015 r. w sprawie zasad i trybu umarzania należności pieniężnych, do których nie stosuje się przepisów ustawy - Ordynacja podatkowa, udzielenia innych ulg w spłacaniu tych należności oraz wskazania organów do tego uprawnionych.

Uzasadnienie

Przekazaną organowi nadzoru w dniu 17 września 2015 r. uchwałą nr VIII/54/2015 z dnia 10 września 2015 r., powołując się na art. 59 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 885 z późn. zm.), Rada Gminy Kruklanki przyjęła zasady i tryb umarzania należności pieniężnych, do których nie stosuje się przepisów ustawy - Ordynacja podatkowa, udzielenia innych ulg w spłacaniu tych należności oraz wskazania organów do tego uprawnionych.

W ocenie organu nadzoru, wymiona na wstępie uchwała nie zawiera wszystkich wymaganych przez prawo elementów, a część jej zapisów narusza w sposób istotny obowiązujące prawo.

Przede wszystkim należy wskazać, iż zgodnie z dyspozycją art. 59 ust. 1 ustawy o finansach publicznych w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem dłużnika lub interesem publicznym należności pieniężne mające charakter cywilnoprawny, przypadające jednostce samorządu terytorialnego lub jej jednostkom podległym, mogą być umarzane albo ich spłata może być odraczana lub rozkładana na raty, na zasadach określonych przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, z zastrzeżeniem ust. 4. W myśl zaś ustępu 2 tego przepisu organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego określi szczegółowe zasady, sposób i tryb udzielania ulg, o których mowa w ust. 1, warunki dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną, oraz wskaże organ lub osobę uprawnione do udzielania tych ulg.

Z treści cytowanego przepisu art. 59 ust 2 wynika niewątpliwie, iż obowiązkiem rady gminy, jako organu stanowiącego, jest podjęcie uchwały obejmującej swoim zakresem przedmiotowym ustalenie zasad, sposobu i trybu udzielania ulg, o których mowa w ust. 1, warunków dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną, oraz wskazanie organu lub osoby uprawnionej do udzielania tych ulg. Tymczasem Rada Gminy Kruklanki w przyjętej przez siebie uchwale określiła jedynie zasady i tryb umarzania, odraczania spłaty i rozkładana na raty należności, a także wskazała organy do tego uprawnione. Nie określono natomiast warunków dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną. Wskazać należy, iż zgodnie z art. 7 i art. 94 Konstytucji RP organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. Przepisem zawierającym delegację do wydania analizowanej uchwały jest art. 59 ust. 2 ustawy o finansach publicznych w zacytowanym wyżej brzmieniu. Przepis ten obliguje radę gminy do uregulowania w uchwale wszystkich wymienionych w nim kwestii. Niewypełnienie przez radę gminy

dyspozycji art. 59 ust. 2 ww. ustawy uchybia zatem tej regulacji, a także jest sprzeczne z przywołanymi wyżej przepisami Konstytucji RP. Tożsamy pogląd w tym względzie wyraził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie Wielkopolskim w wyroku z dnia 9 kwietnia 2014 r., sygn. akt II SA/Go 92/14.

Wobec powyższego stwierdzić należy, iż w badanym przypadku uchwała podjęta przez Radę Gminy Kruklanki nie wyczerpuje w pełni dyspozycji art. 59 ust. 2 ustawy o finansach publicznych. Przesądza to o konieczności wyeliminowania tej uchwały z obrotu prawnego w całości, bowiem obowiązywać może jedynie uchwała określająca wszystkie obligatoryjne elementy wymienione przez ustawodawcę w normie stanowiącej podstawę jej wydania.

Abstrahując od powyższego wskazać należy, iż organ nadzoru dopatrył się również uchybień w wymienionych niżej zapisach przedmiotowej uchwały.

W § 5 ust. 2 uchwały Rada Gminy określiła, że *„Odsetek za zwłokę nie nalicza się, jeżeli wysokość odsetek nie przekraczałaby trzykrotności wartości opłaty dodatkowej pobieranej przez „Pocztę Polską” za polecenie przesyłki listowej”*.

W § 6 ust. 1 uchwały Rada Gminy określiła, że *„Umorzenie należności oraz odroczenie terminu spłaty całości lub części należności albo rozłożeni płatności całości lub części należności na raty następuje w odniesieniu do należności o charakterze administracyjno-prawnym - na podstawie decyzji kierownika jednostki.”*

W § 7 ust. 1 uchwały postanowiono, że *„Kierownicy jednostek organizacyjnych przedstawiają Radzie Gminy informacje o umorzeniach należności oraz odroczeniach terminu spłaty całości lub części należności albo rozłożeniach płatności całości lub części należności na raty, udzielanych w trybie określonym uchwałą”*. Ustęp 2 tego paragrafu stanowi natomiast, że *„Informacje, o których mowa w ust. 1 są sporządzane według stanu na dzień 31 grudnia każdego roku kalendarzowego, w terminie do dnia 31 marca następnego roku”*.

Przyjęcie powyższych zapisów wykracza poza kompetencje Rady przypisane jej przez ustawodawcę w art. 59 ust.2 ustawy o finansach publicznych.

Po pierwsze, przepis ten upoważnia radę gminy jedynie do określania zasad i trybu udzielania ulg w postaci umorzenia, odroczenia spłaty, bądź rozłożenia spłaty należności na raty. Norma ta nie obejmuje natomiast swym zakresem określania przypadków, w których nie nalicza się odsetek za zwłokę.

Po drugie, przedmiotowa regulacja odnosi się wyłącznie do należności określonych w ustępie 1, a więc do należności o charakterze cywilnoprawnym. Brak jest zatem postaw do określenia w uchwale podejmowanej na mocy ww. regulacji ulg stosowanych wobec należności o innym charakterze, w tym przypadku administracyjno-prawnym.

Po trzecie, wskazać trzeba, iż przepis art. 59 ust. 2 ustawy o finansach publicznych nie wprowadza również możliwości nakładania przez radę gminy obowiązków sprawozdawczych na kierowników podległych jednostek organizacyjnych. Nie mieści się to w ramach przewidzianej przepisem delegacji ustawowej do działania dla rady. Zwrócić należy uwagę, iż uprawnienie do ewentualnego nakładania takiego obowiązku, stosownie do regulacji art. 33 ustawy o samorządzie gminnym, ma wójt, jako kierownik urzędu, wykonujący uprawnienia pracodawcy - zwierzchnika służbowego - w stosunku do kierowników gminnych jednostek organizacyjnych. W tej sytuacji zasadny jest wniosek, że postanowienie § 7 uchwały ingeruje w sposób nieuprawniony w kompetencje leżące w gestii organu wykonawczego gminy. Zasadność takiego stanowiska potwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 17 czerwca 2013 r., sygn. akt II SA/Gl 298/13.

W tym stanie rzeczy rozstrzygnięto jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego.

z up. Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
Grażyna Kluge
Wicewojewoda Warmińsko-Mazurski